

iz kuznjarskih domov

ŠENTJUR

DOBJANI HOČEJO SOLO

HUGO SALOBIR, odbornik z Dobja: »Ne moremo istočasno govoriti o napredku Kozjanskega ter rušiti tisto, kar že imamo. Mislim na težnje v občini, da bi zaradi nove šole na Planini ukinili šolo na Dobju. Število otrok pri nas je tolikšno kot na Planini. Porabili bi preveč sredstev, če bi hoteli vsak dan prevažati otroke. Koliko stane avtobus? Zato volilci z Dobja zahtevajo, da odborniki pomagamo uresničiti njihovo željo po nadaljnjem obstoju šole na Dobju.«

ACI SVETINA, predsednik občinske skupščine: »Vsekakor je potrebno, da želje občanov obravnavamo na seji skupščine, s tem pa ni rečeno, da so zvečičavno dejstvo. Gre za to, da moramo računati z ekonomskimi faktorji. Število otrok s treh šolskih okolišev — Planina, Dobje in Šentvid — je tako majhno, da bi lahko otroke v primeru boljših prometnih zvez prevažali v centralno in moderno urejeno šolo. Predlagam, da ustanovimo komisijo strokovnjakov, ki bo proučila realnost zahteve občanov Dobja in podala mnenje odbornikom.«

STALIŠČA STIRIH DRUŽBENIH SKUPNOSTI

JAKOB PISANEC je na zadnji seji skupščine v Šentjurju vprašal: »Kakšna so stališča širših družbenih skupnosti do nerazvitih področij? Ali se moramo Šentjurčani popolnoma sami reševati ali so predvideni kakšni sanacijski ukrepi?«

ACI SVETINA, predsednik občinske skupščine: »Nikakor ne moremo pričakovati nekih večjih investicij, če pa jih naše gospodarstvo ni sposobno smotrno uporabiti in oplemenititi. Vse premo se v občini zavedamo, kako važno je vprašanje kadrov. Struktura je porazna. Nobena proizvodnja ne more naprej, če nima strokovnjakov. Prvi problem je, kako dobiti sredstva in drugi, kako jih naložiti. Ali smo sploh sposobni s takšno kadrovsko strukturo tako smotrno uporabiti sredstva, kot bi jih drugje?«

GOSTILNA V SLIVNICI

EDI PLAUSTAJNER, odbornik iz Šentjurja je na zadnji seji skupščine dejal:

»Svetujem trgovskemu podjetju Merx, ki je prevzelo gostilno v Slivnici, da jo takoj zapre ali pa da v najem privatniku, saj ni mogoče gledati takšne svinjarije, kot jo vidimo v tem »gostinskem obratu«. Nemogoče je, da bi ljudje prenesli kaj takega. Ne razumem, kako to, da je ne obnovijo ali vsaj malo popravijo, oziroma počistijo. Če nimajo za metlo, jim jo bom sam kupil.«

SLOV. KONJICE

OBLJUBLJENA TRGOVINA

Inž. ADOLF TAVČAR, odbornik in poslanec je na zadnji seji skupščine dejal:

»Ko pregledujemo resolucijo o smernicah gospodarskega in družbenega razvoja v občini za leto 1970 znova naletimo na predvideno gradnjo trgovine v Slovenskih Konjicah. Že lansko leto je bila dana obljuba, da bo ta trgovina zgrajena. Pogovarjati pa smo se pričeli o njej že leta 1968. Torej zakaj takšne obljube v smernicah in ali bomo tudi prihodnje leto videli trgovino zapisano le kot obljubo?«

Inž. FRANC TEPEJ, predsednik občinske skupščine:

»Zal resnično ni bilo narejenega ničesar in to delno iz subjektivnih in delno iz objektivnih razlogov. Tudi sam mislim, da nam letos ne preostane nič drugega, kot da se o tem znova pogovarjamo in to predvidimo v programu razvoja.«

CELJE

RES SPREMEMBE V ŠOLSLEM OKOLISU?

LUDVIK ZUPANC, odbornik: Med starši na območju Aljaževega hriba in Skalne kleti se je razširila vest, da bodo njihovi otroci v novem šolskem letu morali hoditi v polulsko šolo in ne več v eno izmed mestnih. Ljudje se razburjajo in sprašujejo, zakaj takšna sprememba?

JOŽE GLUK, odbornik: Svet za šolstvo pri naši občinski skupščini o tem ni razpravljalo, so pa o tem vprašanju govorili na posvetu ravnateljev šol. Gre namreč za dejstvo, da je v vseh osnovnih šolah v središču mesta izredna stiska in da je otrok preveč, medtem ko nekateri oddelki šole Franca Krajinca na Polulah niso polni. Od tod tudi misel, da bi naj nekateri otroci s tega območja hodili v polulsko šolo.

JAKA MAJCEN, odbornik: Gre za problem druge osnovne šole, toda, kot vse kaže, bo ostalo po starem in predvidenih sprememb ne bodo uveljavili.

DVAKRAT: BEZENSKOVA 1, 2, 3...

LUDVIK KRAJEC, odbornik: Samo kratko pripombo na račun označevanja ulic in oštevilčevanja hiš. V Bezenškovi ulici je urejeno tako, da imamo kar na dveh koncih označene hiše s številkami 1, 2, in 3. Po vsem tem lahko rečem samo to, da mora pismonoša ljudi dobro poznati, sicer bi bila prava zmešnjava...

RUDI ZUGELJ, načelnik oddelka za gradbene in komunalne zadeve: To bomo takoj uredili in popravili.

LUDVIK KRAJEC: Samo, to stanje traja več kot pol leta!

OBIILJE ŽELJA, PREDLOGOV IN ZAHTEV

800 OBČANOV NA ZBORIH VOLIVCEV VOBCINI SLOVENSKE KONJICE

Med 8. in 15. marcem so bili v 23 krajih občine Slovenske Konjice zbori volilcev, na katerih so občani govorili predvsem o krajevnih problemih, željah in zahtevah ter predlogu občinskega proračuna in družbenega plana razvoja občine za leto 1970.

Na gozdnih predelih so občani največ razpravljali prav o gospodarjenju z gozdovi ter možnostih kmetov lastnikov gozda. V nižinskih predelih občine pa so prevladovala vprašanja komunalnega pomena. Mnogo volilcev je bilo mnenja, da so sredstva odmerjena krajevnim skupnostim preko občinskega proračuna, zelo skopa in da bo z njimi težko uresničiti vse ali vsaj del tistega kar želijo v posameznih krajih. Nedvomno tudi letos v občinskem proračunu ne bo mogoče vskladiti želja ali zahtev občanov z realnimi možnostmi

razpolaganja z denarjem. Pomiselnost, da tisto, kar občani določenega območja zahtevajo, mora biti, češ, saj nekod je še vedno prisotna smo vas volili — odborniki. Pri vseh takšnih zahtevah pa ljudje ne bi smeli pozabiti na ekonomski faktor še posebej pri vlaganju sredstev tja, kjer se ne bodo obrestovala ali koristila čimširšemu krogu ljudi.

Pripomb na zborih volilcev je bilo še več. Naj navedemo samo nekatere.

Regresiranje v kmetijstvu je prenzko postavljeno. Prav tako so premajhne socialne podpore, zato so nekateri občani predlagali, da se zvišajo s sedanjih 50 dinarjev na 200. V Slov. Konjicah bi bilo potrebno urediti sejmišče in pričeli s sejami. V Dobrovi in Spitaliču mora ustrezna služba občinske skupščine urediti nekatere socialne probleme. V Skalcah,

ki sodijo v krajevno skupnost Slovenske Konjice, so bili volilci mnenja, da ima krajevna skupnost mačehovski odnos do njihovega naselja še posebej zaradi cest. Tako obstaja možnost, da bi Skalce postale samostojna krajevna skupnost. Zanimivo je, da je bilo tudi več predlogov za intenzivnejše izobraževanje kmečke mladine. Za to naj bi poskrbeli že v osnovni šoli pa tudi Delavska univerza naj pripravi več predavanj v kmečkih predelih. V Tepanju so bili občani mnenja, da občinski proračun od-

merja preveč sredstev do beno političnim organizacijam. V Slov. Konjicah so občani predlagali, da bi zaradi vedno gostejšega prometa uredili pločnik od avtobusne postaje do bencinske črpalnice saj so pešci izpostavljeni velikim tozom.

Se mnogo je bilo drobno pa vendar zanimivih predlogov na zborih volilcev, se jih je udeležilo preko 800 ljudi. Zal pa sredstva v čini niso tolikšna, da bi jih lahko vsi občani v celoti udeležili vsem.

M. Senčur

TUDI INVALID IMA MESTO V PROIZVODNJI

OB LETOŠNJEM SVETOVNEM DNEVU INVALIDOV

Mednarodna organizacija prizadetih oseb, invalidov dela in civilnih invalidov »Fimetic« je ob letošnjem svetovnem dnevu invalidov — 22. marcu — izdala proglas, v katerem opozarja na to, da je socialna in poklicna vrnitev invalidov v normalno življenje naloga vseh in vsakogar. Stališče, ki ga spodbuja tudi naša zakonodaja s tem, da uvršča rehabilitacijo invalidov na prvo mesto v družbeni pomoči tej kategoriji prebivalstva, je bilo na celjskem območju poudarjeno že pred 13. leti, torej takrat, ko je bil ustanovljen zavod za rehabilitacijo invalidov z namenom, da usposablja in zaposluje invalide. Rezultati teh prizadevanj so lepi. V celjski občini so v večini delovnih organizacij zaposleni kot invalidi, ki na mnogih delovnih mestih ena-

kovredno opravljajo svoje delo. Seveda pa je naloga področju rehabilitacije invalidov še vedno zelo velika. Da bi bil letošnji 22. marec dobil čimbolj delovno ozelen, so v teh dneh že začeli pripravljati skupni nek medobčinskih društvenih invalidov in občinskih sindikalnega sveta, katerem se bodo dogovorili o konkretnih akcijah, zlasti pa o nalogah sindikata čimbolj vključevanju invalidov v proizvodnjo in območja življenja.

Hkrati potekajo tudi prave o izhodiščih srednjega načina skušala razni zavoda za rehabilitacijo invalidov Celje, kar naj omogočilo še boljše rezultate in hitrejšo reševanje problemov invalidov.

F. K.

SLOVENSKE ZLATARNE INTEGRIRANE

Minul teden so predstavniki vodstev in samoupravnih organov treh slovenskih zlatarskih kolektivov — Zlatarne Celje, Zlatarstva Trbovlje in Ateljeja za zlatarstvo Ljubljana — podpisali pogodbo o integraciji v enotno zlatarsko podjetje. Novo integrirano podjetje — Zlatarna Celje — pomeni krono dosedanjemu uspešnemu poslovno-tehničnemu sodelovanju, ki je bilo začeto pred 5 leti. O zadnji integraciji slovenske zlatarske proizvodnje so predstavniki treh kolektivov menili, da bo moč

edinole v novi organizaciji združenega dela doseči še večje delovne rezultate.

Slovesnosti ob podpisu pogodbe se je udeležila tudi predsednica občinske skupščine Celje Olga Vrabič. Le-ta je ob tej priložnosti med drugim poudarila, da velja pot, ki je pripeljala slovenske zlatarje pod skupno streho, mnogim za zgled integracijskih procesov. Enotno slovensko zlatarsko podjetje bo štelo približno 300 zlatarjev in trgovskih delavcev.

F. K.

POMOČ JE DOBRODOŠLA, VENDAR.

STALIŠČE ODBORNIKOV ŠENTJURSKKE SKUPŠČINE DO POMOČI KOZJANSKEMU • AKCIJA POMOČI NI REŠITEV ZA ZAOSTALOST IN REVŠČINO NA KOZJANSKEM

Mnoge družine na Kozjanskem so v teh dneh dobile pomoč v obliki najrazličnejših prehrambenih artiklov in oblačil, nekatere šole pa hrano za otroke. Vsi, ki jim je bila pomoč potrebna, so bili veseli nepričakovanih daril. Mnogi ljudje na Kozjanskem pa so si začeli ob tej vsesplošni pomoči postavljati razna vprašanja. Bilo je tudi več kritičnih razmišljanj.

Nekateri občani na področju šentjurske občine in tudi izven nje so zelo kritično sprejeli akcije pomoči revije Tovariš in Repubišlega odbora Rdečega križa Slovenije. Pripombe, kot da je to metanje peska v oči in da si je dužba izbrala pomoč, ki jo najmanj stane, niso bile redke. Mnenje druge skupine ljudi je bilo nekoliko realnejše. Dejali so: če nismo sami dovolj sposobni zadovoljivo pomagati socialno ogroženim, ne govorimo, da pomoč ni potrebna in sprej-

mimo tisto, kar dobimo.

Zato ni čudno, da so odborniki na zadnji seji skupščine v Šentjurju zavzeli do pomoči Kozjanskemu enotno stališče, ki ga hočejo posredovati tudi javnosti.

Za lažje razumevanje tega stališča naj povemo, da so se na področju šentjurske občine pojavili dosedaj trije darovalci: revija Tovariš preko RO RK Slovenije, kemična tovarna Hrastnik in trgovsko podjetje 1. julij Trbovlje. Vrednost pomoči, ki so jo razdelili med ljudi v zadnjih dneh je približno 28 tisoč novih dinarjev. V glavnem gre za pakete s hrano, oblačila, postelje, posteljne vložke in podobno. Tako je Tovariš zbral in razdelil kar tono raznih oblačil. Rdeči križ v Šentjurju je po posebnem ključu razdelil zbrano blago med socialno ogrožene prebivalce. Tako je dobilo oblačila približno sto ljudi. Stališče skupščine do po-

moči Kozjanskemu je na seji podal predsednik Aci Svetina, odborniki pa so v razpravi takšno stališče še podprli.

Občinska skupščina Šentjur se v imenu občanov najtopleje zahvaljuje vsem darovalcem, ki so sodelovali v tej izredno humani akciji. Ljudem mnogo pomeni dober odziv vseh ljudi v Sloveniji, ki so razumeli težave na Kozjanskem in skušali nesebično pomagati tistim, ki so v stiski.

»Pomoč je dobrodošla. Hvaležni smo, vendar vztrajamo na priporočilih, stališčin in sklepkih, ki smo jih že posredovali republiškim organom. Nemogoče je mešati humano akcijo Tovariša s perspektivnim razvojem Kozjanskega. Akcija ne more soditi v prizadevanja, da bi se Kozjansko hitreje razvijalo. Ob tej hvaležnosti ki je povsem iskrena, smo tudi zaskrbljeni. Veseli smo, da je

slovenska javnost razumela naše težave in na tako sreden način skušala pomagati k sanaciji socialne problematike našega delavskega. Če ne bi bilo vno mnenje, da se stanje na Kozjanskem popravi, bi najetno vsaka akcija privedla. Vendar to ni rešitev. Je le trenutna dobrodošna pomoč posameznikom. Zahtevamo odločne ukrepe republike, ki bodo zagotovili hitrejši razvoj Kozjanskega in omogočili njegov prebivalcem normalno življenje.«

Tako stališče so sprejeli na seji. Nedvomno bodo v bližnji prihodnosti, da so hvaležni. Vendar takšna akcija ne more trajati leta in leta. Kozjansko si mora lastnim delom pomagati normalnemu življenju. Tudi steno delo pa lahko omogoči dolgoročnejši ukrepi sanacijo revnega Kozjanskega. M. Senčur